

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/228/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206289
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5812206289.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/142/2012-58 zo dňa 23. októbra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol (v poradí I. výrok), žalobný návrh žalobcu zamietol (v poradí II. výrok) a žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal (v poradí III. výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca žiadal od žalovanej zaplatať čiastku 7.916,73,- Eur ako náhrady majetkovej škody tvoriacej jeho nevymožiteľnú pohľadávku a čiastku 1.583,35,- Eur ako náhrady nemajetkovej ujmy (predstavujúcej 20% uvedenej pohľadávky), ktoré mu mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 6Er/59/2010 tým, že o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté dlho po uplynutí zákonom stanovenej doby, kedy súčasne žiadosť súdneho exekútora bola nesprávne súdom zamietnutá.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia uviedol, že žalobca navrhoval podaním zo dňa 16.10.2013 prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorú podľa svojho tvrdenia podal z dôvodu objektívneho porušenia svojich práv na zákonného sudcu a nestranný súd. Súd vyjadril svoj názor, že otázka zákonného sudcu nie je svojím charakterom takou predbežnou otázkou, od ktorej závisí rozhodnutie v merite veci. Okrem toho súd uviedol, že v danom prípade dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca predostrel už v žalobnom návrhu, pričom predpísaným postupom podľa § 14 a nasl. O.s.p. bola táto jeho výhrada už vyriešená nadriadeným Krajským súdom v Žiline, uznesením zo dňa 28.02.2013 sp. zn. 5NcC/83/2013, ktorým zákonnú sudkyňu Mgr. Danielu Pilarčíkovú vylúčil z prejednávania a rozhodovania tejto veci a súčasne rozhodol, že ostatní sudcovia Okresného súdu Námestovo nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci, a preto prejednanú vec na prejednanie a rozhodnutie náhodným výberom prideliť sudcovi Mgr. Martinovi Štubniakovi.

V odôvodnení ďalej uviedol, že na pojednávaní dňa 23.10.2013 súd prejednal vec v neprítomnosti riadne predvolaných sporových strán, hoci právnenému zástupcovi žalobcu ako aj žalovanej bolo predvolanie doručené dňa 04.10.2013. Žalobca síce v podaní zo dňa 16.10.2013 okrem prerušenia konania navrhol súčasne aj zrušiť nariadené pojednávanie, no súd už z uvedených dôvodov, pre ktoré neprerušil toto konanie, nepovažoval žalobcom uvádzané skutočnosti za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania.

Ďalej uviedol, že v rámci vykonaného dokazovania bolo zo spisu okresného súdu sp. zn. 6Er/59/2010 zistené, že žalobca ako oprávnený navrhoval vykonanie exekúcie voči povinnému J. Q. na podklade exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Následne súdny exekútor požiadal žiadosťou doručenou okresnému súdu dňa 03.02.2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Prípisom zo dňa 25.02.2010 okresný súd požiadal Stály rozhodcovský súd o zaslanie rozhodcovského spisu, ktorý bol následne urgovaný prípisom zo dňa 24.03.2010, pričom rozhodcovský súd zaslal iba kópiu úverovej zmluvy. Okresný súd uviedol, že opätovne žiadal spis rozhodcovského súdu prípisom zo dňa 08.04.2010 a následne ďalším prípisom zo dňa 05.05.2010. Rozhodcovský súd predložil kópiu dňa 24.05.2010 a okresný súd uznesením zo dňa 26.05.2010 č.k. 6Er/59/2010-29 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Odôvodnil to tým, že síce žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 03.02.2010, za účinnosti ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý určoval povinnosť súdu rozhodnúť o žiadosti exekútora o udelenie poverenia do 15 dní od doručenia jeho žiadosti, no vzhľadom na nedostatočnú súčinnosť rozhodcovského súdu súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zo dňa 26.05.2010, teda dva dni po obdržaní rozhodcovského spisu. Súd tak nemal preukázané, že by zo strany okresného súdu v dotknutom exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu v tom zmysle, ako bol vyššie charakterizovaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobca nepreukázal splnenie ani jednej podmienky zodpovednosti za škodu podľa zák. č. 514/2003 Z. z., a preto jeho návrh súd v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a), v spojení § 221 ods. 1 písm. f), b) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p - rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení § 221 ods. 1 písm. g), c) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h), d) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností (§205 ods. 2 písm. c), e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f). K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že žalobca nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením žalovanej k žalobe a toto mu bolo doručené až so samotným rozsudkom vo veci samej. Uviedol, že takýto procesný postup nepredstavuje len porušenie základného práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces, ale aj priame porušenie ust. § 114 ods. 2 O.s.p. Žalobca uviedol, že ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť. V odôvodnení odvolania ďalej uviedol, že súd vykonával dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nebolo zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Za dôkaz však v danom konaní môžu slúžiť len listiny založené v exekučnom spise a to vzhľadom k faktu, že vec sa týka nesprávneho úradného postupu štátneho orgánu. Ďalej uviedol, že upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V závere odvolania uviedol, že sa súd dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú a uviedol, že súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prietahy v konaní a nerozhodol o návrhu žalobcu v zákonnej lehote. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaná sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávania na deň 23.10.2013. Žalobca síce podaním zo dňa 16.10.2013 požiadal o prerušenie konania (z dôvodu, že sa podaním sťažnosti na Ústavný súd SR chcel brániť proti objektívnemu porušeniu svojich práv na zákonného sudcu a nestranný súd), s touto žiadosťou sa však prvostupňový súd riadne a náležite vysporiadal v rámci rozhodnutia o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Navyiac zo spisového materiálu je zrejmé, že žalobca doručil súdu žiadosť o zrušenie pojednávania až v deň jeho konania. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkaz vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil) sám zbavil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku navrhovateľa na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z., preto neobstojí námietka žalobcu, že nebol oboznámený s vyjadrením žalovaného k návrhu. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd nezaložil svoje rozhodnutie na tomto vyjadrení. Zo spisového materiálu je navyiac zrejmé, že vyjadrenie k návrhu bolo doručené súdu až dňa 22.10.2013, čo znamená, že žalobcovi ho nebolo ani možné do nariadeného termínu pojednávania doručiť. Nakoniec neobstojí ani námietka žalobcu, že súd bol bezdôvodne nečinný a spôsobil tak zbytočné prietahy v konaní a nerozhodol o návrhu žalobcu v zákonnej lehote. Okresný súd pri rozhodovaní postupoval podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a pokiaľ nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od jej doručenia, toto zdržanie bolo dôsledkom nedostatočnej súčinnosti rozhodcovského súdu, ktorý napriek opakovaným výzvam nezaslal exekučnému súdu požadovaný rozhodcovský spis. Ako vyplýva z odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku okresný súd podrobne uviedol skutkové závery a svoje právne úvahy vo vzťahu k prejednávanej veci, keď zároveň konštatoval porušenie práva (v súvislosti s nedodržaním 15-dňovej lehoty pre udelenie poverenia) a zároveň podrobne vysvetlil, na základe akých skutočností nemal preukázané splnenie predpokladov zodpovednosti štátu podľa zák. č. 514/2003 Z. z.

Žalovanej nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnila, resp. v tomto smere nepodala žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.